

viti in spet nižinski, kmetov edini dohodek je les. Ta pa ima poleg nizke cene še to težkočo, da je tukaj cesta v tako slabem stanju, kot menda nikjer. Nešteto komisarj je bilo že pred vojno, ampak ostalo je vse pri starem. Za časa bivšega režima, ko se ni gledalo na potrebe najbolj revnih krajev, so se gradile ceste po krajih, ki so bili ceste veliko manj potrebni kot pa tu. Promet po tej cesti je pač tolik, da bo to priznal vsak nepristranski opazovalec. Od okrajnega cestnega odbora nam je obljubljena komisija, ki bo na licu mesta pregledala to progno.

Nove ugodnosti pri železniški vožnji za invalide, nezaposljene in sezonske delavce.

Prometni minister je sporazumno z ministrom za socialno politiko dovolil naslednje ugodnosti pri prevozu invalidov, sirot in brezposelnih delavcev:

1. Vojnim invalidom se dovoli vse, kar jim gre po invalidnem zakonu, razven tega pa se še zviša število zasebnih potovanj za polovično ceno od 6 na 12 voženj letno.

2. Nepreskrbljene sirote in pohabljeni, sirote, ki so brez zaščite, in pohabljeni siromašna deca, ki zaradi telesnih hib ne more sama hoditi, bodo v primerih, kadar jih ministrstvo za socialno politiko in ljudsko zdravje ali pa banske uprave pošljejo na zdravljenje itd., uživali polovično vozino (otroci do deset let pa 75%). Iste ugodnosti bodo deležni tudi spremljevalci otrok.

3. Nezaposleni in sezonski delavci. Medtem, ko so doslej uživali nezaposleni in sezonski delavci 50% popust od redne vozine samo tedaj, kadar so odhajali z doma, da si poiščejo dela, se jim zdaj ta ugodnost dovoli tudi za vrnitev.

4. Izseljenci in povratniki dobe odslej popust 50% od redne vozine tudi za svoje žene in otroke, razen tega je pa nameravan popust 50% od redne vozine tudi za prtljago in selitvene stvari, ki jih izseljenci na povratku v domovino pripeljejo s seboj iz tujine. Javne delovne borze in njihove podružnice, izpostave in poverjeništa lahko izjemno v upravičenih primerih dajo nezaposlenim in sezonskim delavcem in izseljencem, ki se vračajo v domovino, izkaznice za znižano vozino za 75% od redne vozine.

Določila tega pravilnika stopijo v veljavo, v kolikor se nanašajo na osebe, zavarovane z invalidskim zakonom, 60 dni po objavi v Službenih novinah.

Ugodnosti, ki jih je doslej dajalo nezaposlenim delavcem generalno ravnanje državnih železnic, bodo po uveljavitvi

tega pravilnika podeljevale izključno javne borze dela ali pa njene podružnice v smislu novega pravilnika.

Vsi na tabor fantov in mož v Celju od 27. do 29. junija 1937!

Peter Rešetar rešetari.

Škofja vas. V starih knjigah sem bral tole povest: V deželo je prihajal vojskovodja živibič. Vsi so se ga bali, on pa je obiskoval svoje zveste hlapce. Tudi v Škofjo vas je mislil priti. Eden od njegovih hlapcev mu je hotel napraviti velik sprejem. Naročil je svojim ljudem, da ga naj pridejo čekat. Tedaj je prispela kočija z nevidnimi konji. Trobenta je zapela, puške so počle. Vojskovodja živibič! Kmet na poiju se je prekrizal, delavka ob stroju je vzdihnila. Kmet se je spomnil na pomandrana žitna polja. Delavka pa je dejala: Bog nas varuj! On je fašist, ki sovraži delavce. Sestra ji je namreč pravila, kako je na

Takrat pa sta pristopila h kočiji fant in dekle in dejala: V imenu kmečke mladine... Oči sta povesila, videlo se jima je, da lažeta; kmečkih žuljev na rokah namreč nista imela. Ravno v tistem času pa je v nekem drugem kraju umiral kmečki sin, ki so ga umorili hlapci živibiča. Potem je stopil iz kočije adjutant vojskovodje in njegov namestnik in povedal, da je živibič odšel po drugem potu. Zbal se je namreč, ker ni imel čiste vesti. Ljudem se je vse skupaj zdelo čudno. Še Hudinja se je pri mostu ustavila, poslušala, potem pa se se je prekucnila čez jez in bi najraje prestopila bregove, da bi izbrisala sledove živibičevega potovanja...

Črmljenska graba. Pri nas imaš, Peter Rešetar, enega, ki mu je ime Tomaž. On je seveda tudi ponudil svojo roko živkoviču in rekel: »To maš!« Opozori ga, da naj se spametuje. — To pismo sem prejel. Nisem zdravnik za JNSarske Tomaže. Zglasite se kje pri kakem živinozdravniku!

Heil JNS! Eden najzvestejših JNSarskih pristašev je po znanem umoru na Prihovi poiskal varno zavetje v Avstriji. Tam se je menda tudi ne počuti dobro. Sploh imamo v Pesnici zelo zanimivo JNS. Vodi jo Srečko Kranjc, ki je znana njegova ljubezen do nemškega jezika preje in sedaj. Celo nekatere nacionalne familije pošiljajo svoje hčerke k njemu, oziroma k njej, da se tam učijo nemški. Heil JNS!

Brada mu je osivela. V št. Lenartu je Goršeku v zadnjih dneh brada osivela, tako ga je skrbelo, ali bi naj prišel nazaj iz Beograda ali ne. Če bi sedaj oblasti tako postopale, kot so pod režimom JNS, bi seveda lahko svojo brado čahal pri hotelu Grafu v Mariboru.

Razvoj uniform. Pred leti smo imeli uniforme s surkami, jopiči. Sedaj so v modi uniforme s srajcami. Vse pa kaže, da pridejo v modo še uniforme brez sraja. Kako bo pa takrat?

Novo stranke. Razdružena opozicija gre korak — nazaj. Vsaka skupina je začela imeti svoje sestanke in snuje svoje stranke. Imamo zopet Davidovičeve stranke, imamo srbske zemljoradnike, imamo samostalce. In sedaj mislijo naši sociji, da bodo tudi oni lahko prišli na vrsto. Računajo, da so delavci še vedno tako omejeni, da jim bodo verjeli.

Korošce nas je Srbom prodal! To so začeli JNSarji zopet širiti tu na naši meji in po vsej Sloveniji. Najbolj seveda pa so v tem oziru zgovorni tisti, ki v Beogradu na vse kriplje delajo, da ja ne bi prišlo do svobodne Slovenije, tisti, ki so celo umorili mladega akademika, ker je ljubil slovenski narod in nosil slovenski znak. Kdor takim lopovom verjame, je ali sam tudi lopov ali pa tako nor, da sliši travo rasti!

Ali je še kdo živ v Rusiji? Ta teden so jih zopet morili kar na veliko. Delajo to tako brez skrbi, kakor da so JNSarji. Ker je telefon zaprt z Rusijo, nisem mogel izvedeti, če je sploh še kdo živ tamkaj!

Izpremema na Češkem. Na Češkem so vpegljali obvezno vojaško vzgojo že od šestega leta dalje. Najbolj navdušenim pa tudi to ni dovolj, zato so sklenili, da Čehi ne smejo več priti z gosli na svet, ampak s strojno puško!

»Ciganka«, povest izredne vsebine, je izšla v Cirilovi knjižici. Dobi se v Cirilovi Maribor-Ptuj.

Kje vzeti denar?

Marsikateri izmed tistih, ki jim kdo prigovarja, naj bi se zavarovali, vpraša: »Kje naj vzamem denar za plačevanje premij?« Odgovor na to vprašanje ni tako težek, kakor se prvi hip zdi. Odgovoriti se da z nekaterimi drugimi vprašanji, n. pr.: Kje se vzame denar za tobak, cigarete, pijačo, vino, obisk zabav, iger, koncertov itd.: Za vse to se vzame denar od zaslužka, ki ga ima vsak posameznik. Isto je z zavarovanjem. Tudi za plačevanje premij se vzame denar od zaslužka, odnosno prejemkov vsakega posameznika. Razlika je ta, da treba za plačevanje premij dosti manj kakor za kupovanje tobaka, pijače, za zabave itd. Za to je dovolj mesečno že 5 Din (ali za višje zavarovanje 10, 20, 30 itd. Din). In kako spraviti ta denar skupaj? Najlažje na ta način, da se vsakokrat, ko pride k hiši kak denar (ob prodaji kake stvari, ob prejemu plače itd.), da nekaj denarja v ta namen na stran. Pri takem ravnanju se mesec za mesecem nabere vsotica, ki bo zadoščala ne le za plačevanje ene premije, marveč dveh ali treh premij. Kdor hoče sebi in svojim domačim dobro, se bo ravnal po tem nasvetu. »Karitas« bo šla vsakemu na roko. Ona je že tisočem in tisočem pomagala. Ljudje to uvidevajo in se mesec za mesecem zavaruje pri njej 600 do 700 ljudi. V zadnjih dveh mesecih se jih je zavarovalo 1301. Umrlo pa je v istem času 63 zavarovancev. Te številke mnogo povedo, zlasti služijo vsakemu kot vzpodbuda, da se zavaruje. — »Karitas« ima skoraj v vsaki župniji zastopnika. Glavni zastopnik za Slovensko krajino je g. J. Šinko v Dolnji Lendavi. Vodstvo za Stajersko pa je v Mariboru (Orožnova ulica 8). Zavarujte se in svojce, da zasigurate sebi in njim mirno bodočnost!

Oni, ki mnogo jedo in veliko sede ter zaradi tega največje trpe na trdi stolci, naj pijejo dnevno po eno čašo naravne

FRANZ-JOSEFOVE VODE

grenčice, ki jo je treba prej nekoliko segreti.

Davno preskušena

FRANZ-JOSEFOVA VODA

grenčica se odlikuje po svojem zanesljivem učinkovanju, prijetni uporabi in se dobi po vsod.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Breg pri Konjicah. Zalostno so zapeli konjiški zvonovi in naznanjali prežalostno vest, da nas je zapustila poštna, pridna in po vsej župniji znana Ana Oraš, vrla mladenka. O njeni občji priljubljenosti je pričal veličasten pogreb. Od vseh

strani župnije so prihiteli, da ji izkažejo zadnjo čast. G. arhidjakon je imel lep govor. Vsi so bili ginjeni do solz. Nobeno oko ni bilo suho, ko smo se poslavljali od preranega groba. Počivaj v miru!